

Özofagus Varislerinin Eradikasyonunda ve Akut Kanamaların Tedavisinde Endoskopik Band Ligasyonunun Etkinliği

Hasan BEKTAŞ, Yavuz Selim SARI, Oğuz KOÇ, Feyzullah ERSÖZ, Özhan ÖZCAN, Kerim ÖZAKAY, Vahit TUNALI

SB İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Özofagus varislerinin eradikasyonunda ve akut kanamaların tedavisinde endoskopik band ligasyonunun etkiliğinin araştırılması.

Yöntem: Akut ve geçirilmiş özofagus varis kanaması nedeniyle Haziran 2001 ile Nisan 2008 tarihleri arasında varis eradikasyonu yapılan 136 hasta retrospektif olarak incelemiştir. Hastalar varisleri eradike olana kadar 7-21 gün aralıklarla kontrollere çağrılmışlar. Varis eradikasyonu sağlandıktan sonra hastalar 1. ay, 3. ay, 6. ayda ve bundan sonra her 6 ayda bir endoskopik kontrole çağrılmışlar ve en az 12 ay süre ile takip edilmiştir.

Bulgular: Endoskopik band ligasyonu uygulanarak varisleri eradike edilmek üzere 44 kadın, 92 erkek toplam 136 hasta programa alındı. Ortalama yaşı 55.4 (19-82 yaşı) olup hastalar ortalama 37 ay (12- 94 ay) süre izlenmiştir. Yüz otuz altı hastaya toplam 192 kez band ligasyonu uygulanmıştır. Bir kez band ligasyonu ile eradikasyon sağlanan hasta sayısı 100 iken, 21 hastaya 2 kez, 11 hastaya 3 kez, 3 hastaya 4 kez ve 1 hastaya 5 kez band ligasyonu yapmak gerekmistiştir. Eradikasyon için gerekli ortalama band uygulama sayısı 1,4 olarak gerçekleşmiştir. Ligasyonlarda kullanılan band sayısı uygulama başına, ortalama 4.72 ± 3.38 ve kullanılan toplam band sayısı ise 643 adetidir. Hastalarımızın 44'ünde (%32) takipleri sırasında, tekrarlayan aktif kanamaları nedeniyle, normal takip programları dışında ek ligasyon yapılmak zorunda kalınmıştır.

Aktif kanama nedeniyle band ligasyonu yapılan bir hastada işlem sırasında trakeal aspirasyon gelişmiş ve işleme son verilmek zorunda kalınmıştır. Başka hiçbir hastamızda majör komplikasyon gelişmemiştir. Toplam 12 hastamızda (% 7.3) band ligasyonu yapılan bölgelerde ülser gelişimi görülmüştür. Özofagus varis eradikasyon programındaki hastalardan 35'i (% 25.7) takipleri sırasında kaybedilmiştir.

Yazışma Adresi:

Dr. Hasan Bektaş
Karslı Ahmet Cad. No:39/1 Daire:6 İçerenköy/Ataşehir-İstanbul
Telefon: 0532747557
e-mail: drhasanbektas@gmail.com

Sonuç: Endoskopik band ligasyonu deneyimli ellerde hızlı, kolay ve güvenle uygulanabileceği, uygulamanın gerek tedavi ve gerekse proflakside etkin bir teknik olduğu, düşük tekrarlayan kanama oranına ve komplikasyona sahip olduğu kanaatindeyiz

Anahtar kelimeler: Özofagus, varis, eradikasyon, akut kanama, endoskopik band ligasyonu.

Summary

The role of endoscopic band ligation in eradication of esophageal varices and in management of acute variceal bleeding

Objective: To investigate the efficacy of endoscopic band ligation in esophageal variceal eradication and treatment of acute bleeding.

Method: 136 patients having acute and previous esophageal variceal bleeding were evaluated retrospectively between June 2001 and April 2008. The patients were called to the hospital with 7-21 days intervals until eradication was achieved. Afterwards the patients were called to the hospital with one month, 3 months and 6 months intervals after the eradication was achieved and endoscopically controlled every six months and followed 12 months.

Results: 136 patients, 44 female and 92 male , were included in this study for esophageal variceal eradication with band ligation. The mean age of the patients was 55.4 (19-82) and the patients were followed for 37 months (12-94) months. Totally 192 band ligation procedure was performed in 136 patients. Although eradication was achieved with single procedure in 100 patients, it was necessary to perform band ligation twice in 21 , three times in 11 , four times in 3 and five times in 1 patient. The average number of band ligation procedure for eradication was 1.4. Total number of bands used was 643 and 4.72 ± 3.38 for each patient.

44 patients (%32) were subjected to additional band ligation because of repetitive active bleeding during the extended follow-up period. Tracheal aspiration developed in one patient during the procedure and it was terminated. No other patients developed major complications. Totally twelve patients (%7.3) developed ulcer formation in the band ligated area. 35 patients subjected to esophageal variceal eradication died during the follow-up period (%25.7).

Conclusion: We believe that esophageal band ligation is a safe and quick procedure in experienced hands and it is useful both in management and prophylaxis with its low recurrent bleeding rate and complications.

Key words: esophagus, varices, eradication, acute bleeding, endoscopic band ligation

Giriş

Özofagus varis kanamaları portal hipertansiyonun hayatı tehdit eden en ciddi komplikasyonudur. Portal hipertansiyon gelişen sirozlu hastalarda, hayatlarının bir döneminde özofagus varis kanaması gelişme insidansı %30 ve bu hastalardaki ilk kanamanın mortali-

litesi %50'dir (1-5). Kronik karaciğer hastalığı olanlarda mortalite çok sıkılıkla özofagus varis kanaması nedeniyle gelişmektedir. Bu nedenle varis kanaması gelişen hastalarda tedavinin amacı; akut kanamanın durdurulması ve tekrarlayıcı kanamaların önlenmesidir (6,7). Ancak günümüzde hiç kanama gerçekleşmeden,

takipte oluşan özofagus varislerinin eredike edilmesiyle, primer proflaksinin gerçekleştirilmesi sıkça uygulanmaktadır.

Primer ve sekonder özofagus varisleri, başarı oranları ve yan etkileri farklı pek çok teknik ile eredike edilmektedir (8). Yine akut özofagus varis kanamalarının tedavisinde değişik teknikler kullanılmaktadır. Özofagus varislerinin primer profilaksi; non selektif beta blokerler ve /veya endoskopik band ligasyonu veya skleroterapi ile yapılır (9). Sekonder profilaksi bu seçeneklerin yanı sıra inatçı vakalarda, transjuguler intrahepatik porto-sistemik shunt (TIPS) uygulamalarını da içerir (10).

Endoskopik tanı ve tedavi üst gastrointestinal kanamaların tedavi algoritmasında ilk seçenek olarak yer almaktadır (13). Endoskopik varis ligasyonu; gerek akut özofagus varis kanamalarının tedavisi ve gerekse tekrarlayan kanamaların önlenmesinde etkin ve güvenilir bir yöntem olmasının yanı sıra, daha az komplikasyona sahip olması nedeniyle günümüzde endoskopik skleroterapiden daha sıkılıkla tercih edilmektedir (14).

İlk kanama periyodu sonrası sağ kalan hastaların yaklaşık yarısı ilk 1- 2 yıl içinde tekrar kanarlar ve mortalite riskleri çok yüksektir (15). Bu hastalarda tekrar kanamayı önleyebilecek ve varisi eredike edecek etkin bir tedaviye ihtiyaç vardır.

Bu çalışmada; akut kanamaların tedavisinde, primer ve sekonder varis proflaksisinde endoskopik band ligasyonunun etkinliğinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem

Çalışma SB İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Cerrahi Endoskop Ünitesi'nde yapılmıştır. Haziran 2001 ile Nisan 2008 tarihleri arasında akut özefagus varis kanaması nede-

niyle tedavi edilen ve primer/sekonder varis eradikasyonu yapılan 136 hasta retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışmaya en az 1 yıllık izlem yapılan hastalar alınmış, daha kısa süre izlenen, ya da izlem döneminde kontrollere gelmeyerek takipten çıkan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Tüm hastalar işlem öncesi bilgilendirilmiş ve yazılı onamları alınmıştır.

Kronik karaciğer hastalığı tanısı; hastanın tıbbi özgeçmiş, fizik muayene, karın ultrasongrafisi, biyokimyasal ve hematolojik testler ve bazı hastalarda karaciğer biyopsi sonuçlarıyla konulmuştur. Child-Pugh Turcotte (CPT) skorlama ve görüntüleme yöntemleri başta siroz olmak üzere kronik karaciğer hastalıklarını değerlendirmek için kullanılmıştır. (CPT de; 5- 6 puan; sınıf A, 7- 9 puan; sınıf B, 10-15 puan; sınıf C olarak değerlendirilmiştir). Paquet (15) grade sistemi ile özefagus varisleri grade 1- 4 arası değerlendirilmiştir. Varis büyüklüğü grade I-II küçük, grade III-IV büyük özefagus varisi olarak kabul edilip, özefagus varis varlığında hastalarda gastrik varis ve portal hipertansif gastropati varlığı da araştırılarak hastaların raporlarına yazılmıştır.

Çalışmada '6-Shooter Multi-Band Ligator (Cook, Ireland)' ticari isimli 6 adet band atabilen ligatürler kullanılmıştır. Aktif kanaması olan hastalara sadece %10 lidokain sprey ile lokal premedikasyon uygulanırken, diğer hastalara düşük dozda intravenoz midazolam ile premedikasyon uygulanmıştır.

Acil endoskopik incelemede; varis üzerinde fişkirir/sızıntı şeklinde kanamanın görülmemesi veya varis üzerine yapışık pihti varlığında akut özefagus varis kanaması tanısı konuldu. Acil endoskopik band uygulanmasının ardından ilk 24 saatte hematemez olmaması, hemoglobin/hematokrit değerlerinde düşme olmaması ve vital bulgularda normal seyir iz-

lenmesi, aktif varis kanama kontrolü sağlanması olarak kabul edildi. Tekrar kanama; hematemez tekrarı, hemoglobin ve hematokrit değerlerinde düşme, vital bulguların anstabil olması ve tekrarlanan endoskopide variste tam silinme olusmadan üst gastrointestinal kanama görülmesi olarak tanımlandı.

Varis ligasyonuna en distal varis kolonundan başlanarak proksimale doğru ilerlenmiştir. Akut kanama nedeniyle band ligasyonu yapılan hastalara somatostatin analogları ile (Somatostatin-UCB flk, 250 mcg i.v bolus ve 3,5 mcg/kg/gün perfüzyon şeklinde idame) toplam 2- 5 gün süreyle ilave farmakoterapi uygulanmıştır. Bu hastalarda kanama durmuşsa hastaneden taburcu olmadan erken dönemde kontrol endoskopileri ve kanamanın devam ettiği düşünülen hastalarda ise 24 saat sonra kontrol endoskopileri yapılmıştır.

Varis eradikasyonu için hastalar ayaktan takip edilmiştir. Hastalar varisleri eridike edilene kadar 7- 21 gün aralıklarla kontrollere çağırılmış, yapılan endoskopiyi takiben grade III ve IV varisi olan hastalara band ligasyonu uygulanmıştır. Klinik ve endoskopik değerlendirmeleri sonucunda, tekrar kanama, band uygulamaya bağlı ülser, özafagus darlığı ve şiddetli özafajit varlığına göre kontrol takvimi değişirtilmiştir. Varis eradikasyonu sağlanıktan sonra hastalar 1. ay, 3. ay, 6. ayda ve bundan sonra her 6 ayda bir endoskopik kontrole çağrılmışlardır.

İstatistiksel analiz için NCSS- PASS 2000 istatistik paketi kullanıldı. Analizlerde ki-kare testi ve Fisher's Exact testi kullanıldı.

Sonuçlar

Belirtilen süre içerisinde toplam 136 hasta (44 kadın- 92 erkek) band ligasyonu uygulanarak eradikasyon programına alınmıştır.

Tablo 1

Hastaların cinsiyete göre dağılımı, kronik karaciğer hastalığı etiolojik nedeni, Child evresi ve akut kanama yakınmaları

	n	%
Cinsiyet		
Erkek	92	68
Kadın	44	32
Etiyoloji		
Alkolizm	14	10
Hepatit B	38	28
Hepatit C	19	14
Hepatit B+C	7	5
Otoimmün	12	9
Kriptojenik	46	34
Child- plug		
Child A	41	30
Child B	82	60
Child C	13	10
Kanama yakınmaları		
Hematemez	28	20.5
Melana	26	19.1

Hastalarımızda ortalama yaşı 55.4 (19- 82 yaş) idi. Hastalar ortalama 37 ay (12- 94 ay) süre izlenmiştir.

Hastaların cinsiyet özellikleri, hepatit etiyojileri, Child evrelemesi, başvuru sırasındaki akut kanamaya ait yakınmalarının varlığı Tablo 1'de gösterilmiştir.

Hastaların ilk başvurudaki endoskopik incelemelerinde; 92 olguda grade III özofagus varisi, 62 olguda ağır hipertansif gastropati, 12 olguda aktif kanama ve 8 olguda mide fundus varisi saptandı (Tablo-2).

Yapılan endoskopik kontrollerde; 136 hastaya toplam 192 kez band ligasyonu uygulanmıştır. Bir kez band ligasyonu ile eradikasyon sağlanan hasta sayısı 100 iken, 21 hastaya 2 kez, 11 hastaya 3 kez, 3 hastaya 4 kez ve 1 hastaya 5 kez band ligasyonu yapmak gereklidir.

Tablo 2
**Hastaların varis evresi, hipertansif portal gastropati evresi,
aktif kanama ve fundus varisi varlığı.**

	n	%
Varis grade		
Grade 1	2	1.4
Grade 2	41	30.1
Grade 3	92	67.6
Grade 4	1	0.74
Portal hipertansif gastropati		
Yok	8	5.88
Hafif	66	48.53
Ağır	62	45.59
Aktif kanama ve fundus varisi		
Aktif kanama	12	8.8
Fundus varisi	8	5.88

miştir. Eredikasyon için gerekli ortalama band uygulama sayısı 1,4 olarak gerçekleşmiştir. Aktif kanama nedeniyle 12 hastaya ilk defa band ligasyonu yapılmıştır. Diğer 124 hastada, ilk kanamalarının kontrolü diğer tedavi modaliteleri ile sağlanmış veya hiç kanaması olmamış, kronik karaciğer hastalığı için takiplerinde, endoskopilerinde özofagus varisi saptanan hastalar, primer varis eradikasyon programına alınmıştır. Ligasyonlarda kullanılan band sayısı uygulama başına, ortalama 4.72 ± 3.38 ve kullanılan toplam band sayısı ise 643 adetti.

Hastalarımızın 44'ünde (%32) takipleri sırasında, tekrarlayan aktif kanamaları nedeniyle, normal takip programları dışında ek ligasyon yapmak zorunda kalılmıştır. En çok kanama tekrarı 21 hasta (%48) ile 2- 12. ayalar arasında gerçekleşmiştir. İlk 8 haftada 11 hastada (%25) ve 12. aydan sonra ise 12 hastada (%27) tekrarlayan kanama görülmüştür.

Aktif kanama nedeniyle band ligasyonu yapılan bir hastamızda işlem sırasında trakeal aspirasyon gelişmiş ve işleme son verilmek

zorunda kalınmıştır. Bu hastaya 24 saat süreyle medikal tedavi ve özefagus balon tamponadı uygulanmasını takiben yeniden endoskopik band ligasyonu uygulanmıştır. Başka hiçbir hastamızda majör komplikasyon gelişmemiştir. Aktif kanaması olan diğer hastalarda band ligasyonu başarıyla uygulanmış ve aktif kanama durdurulmuştur. Toplam 12 hastamızda (% 7.3) band ligasyonu yapılan bölgede ülser gelişimi görülmüş ve medikal tedavilerine sukralfat ile omeprazol ilave yapılmıştır.

Çalışmamızdaki özofagus varis eradikasyon programındaki 35'i (% 25.7) takipleri sırasında kaybedilmiştir. Kaybedilen bu hastalarda ölüm nedeni; 11 hastada tekrarlayan ve durdurulamayan abondan varis kanaması, 6 hastada karaciğer yetmezliği, 5 hastada geçirilen miyokard enfarktüsü, 3 hastada hepatik ensefopati, 3 hastada serebrovasküler hastalık, 2 hastada yaygın hapatosellüler kanser ve 5 hastada diğer sebepler olarak saptanmıştır. Mortalite sonuçlarının Child skorlamasına göre dağılımı şöyledir: Child C grubunda 13 has-

tadan 9'u (%69), Child B grubunda 82 hasta- dan 21'i (% 25.6), Child A grubunda 41 hasta- dan 5'i (%12) idi.

Tartışma

Özofagus varislerinin endoskopik tedavisi- nin ilk olarak 1939 yılında Crafoord ve Frenc- kner tarafından yayınlanması takiben geçen çeyrek yüzyılda, özofagus varis kanamalarının tedavisinde hayli farklılaşma olmuş ve çok çeşitli yeni tedavi seçenekleri geliştirilmiştir (7,13). Varis kanamasında tedavi; akut varis kanamasının durdurulması, ilk varis kanama- sinın gelişmesini beklemeden primer profilak- si uygulanması ve kanayan varislerde kana- manın durdurulmasını takiben varislerin tek- rar kanamasını önlemeye çalışan sekonder profilaksinin yapılmasını içermektedir (9).

Daha önceden kanama geçirmemiş hasta- larda nonselektif beta blokerler, varislerden kanama riskini ve kanama nedeniyle ölüm ris- kini azaltır (7). Tekrarlayan varis kanamaları- nin önlenmesi için beta blokerlerle profilaktik tedavi günümüzde başarılı şekilde kullanı- maktadır ve tedaviye oral nitratların da eklen- mesi yeniden kanama oranını daha fazla düşürebilir (18). Günümüzde beta blokerler iso- sorbid mononitratlarla beraber kanama ve bu- na bağlı komplikasyonları azalttığı için önleyici tedavi olarak önerilmektedir. Buna rağmen birçok hastada portal basıncı yeteri kadar dü- şüremedikleri, pratik kullanımlarında ortaya çıkan yan etkileri, kontraendikasyonları ve uzun süren tedaviye uygun olmadıkları gibi kullanımlarını kısıtlayıcı faktörler öne sürülmektedir (11,12).

Son yıllarda özofagus varisleri için endos- kopik band ligasyonu (EBL) uygulaması beta blokerlere alternatif olarak ilgi çekmektedir. 2005 yılında EBL ile beta blokerlerin primer

profilakside kullanımını kıyaslayan çalışmalar üzerinde yapılan bir meta analizde; kanama- ları önlemede EBL'nin daha etkin olduğu an- cak mortalite açısından belirgin bir fark olma-lığı gösterilmiştir (19). EBL, tekrarlayan varis kanamalarında kombine medikal tedaviye üs- tün bulunsa da bu çalışmalarda ortalama ya- şam beklentisi açısından fark bulunmamıştır (20, 21).

Akut varis kanamalı hastalarda endoskopik ve farmakolojik tedavinin birlikte kullanımı, tek başına yöntemlerden birinin kullanımın- dan daha üstündür (9). Octreotid, bu amaçla çok sık kullanılan bir somatostatin analogu- dur. Akut kanamalı çocuklarda octreotid ile farmakoterapi ilk ve acil bir seçenek olarak bildirilmiştir. Ancak endoskopik tedavi bu hastalarda da yine olabildiğince yakın sürede uygulanmalıdır (22). Akut varis kanamasında randomize kontrollü yapılan bir çalışmada; so- matostatin 500 mcg /saat ile 250 mcg/saat kar- şlaştırılmış, kanama kontrolünde benzer so- nuçlar elde edilmiş, ancak yüksek doz soma- tostatin uygulanan hastalarda erken dönemde tekrar kanama daha az görülmüştür (23).

Sekonder profilaksi düşünüldüğünde, bir kez kanayan varis için tekrar kanama gelişimi- nin çok sık görüleceği bilinmelidir. Pagliaro ve arkadaşlarının çalışmasında Child-Plug A grubu hastalarının %25'inde, grup B ve C hastalarının % 58'inde bir yıl içinde tekrar kana- ma bildirilmiştir (24). Bu yüzden tekrar kana- mayı önlemek zorunluluktur ve sekonder profilaksi mümkün olduğunda erken başlama- lıdır (25). Sekonder profilaksi için ilaç tedavi- si olarak beta blokerler, endoskopik tedavi yöntemleri ve cerrahi uygulamalar (TIPS ve shunt cerrahisi) her hasta için ayrı değerlendirilerek optimal proflaksi belirlenmelidir. Varis kanaması ile başvurmuş sirotik 109 hasta ile

yapılan bir çalışmada nadolol ile 5-isosorbid mononitrat kombinasyonu, EBL ile karşılaştırılmış; tekrar kanama oluşumunda benzer sonuçlar elde edilmiştir (26). TIPS tekrar kanamaların önlenmesinde ilaç tedavisine ve endoskopik tedavilere üstün bulunsa da hastaların yaşam beklentilerini uzatmadığı ve yüksek encefalopati riski ve endoskopi ile kiyaslandığında maliyeti yüksek bulunmuştur (27).

Child B ve Child C evresindeki bütün hastalar ile portal hipertansiyon belirtisi olan Child A hastalara endoskopik tarama yapılmalıdır. Kanamamış orta büyülüklükte veya geniş varisleri olan hastalar ile renk değişikliğine sahip olan hastalara beta blokerler ile primer tedavi önerilmektedir. Varisi olmayan veya küçük varisleri olan hastaların 2 yıllık aralıklarla endoskopik kontrolleri yapılmalıdır (7).

Skleroterapi ve band ligasyonu 1- 6 seansa varisleri tıkalabilir. Çoklu band ligasyonu uygulayabilen band sistemleri, hastalar tarafinda daha iyi kabul görmekte ve işlemi hızlanmaktadır. Band ligasyonu skleroterapi ile karşılaşıldığında daha az seansa tıka, daha düşük yeniden kanama oranı ve daha az morbiditeye sahiptir (28). Yine Schmitz ve arkadaşları band ligasyonu ve skleroterapiyi darlık gelişimi, ciddi özofagus ülser kanaması, masif özofagus hematomu ve delinme gelişimi gibi komplikasyonların gelişimi yönünden karşılaştırmışlardır. Sonuçta özefagusta masif hematom ve delinme gibi komplikasyon gelişmesinde anlamlı bir fark bulanmazken, band ligasyonunun özofagusta darlık oluşumu ve ülserden kanama gelişmesi açısından istatistiksel düşük oranına sahip olduğunu bildirmiştir (29).

Maluf-Filho ve arkadaşları, yaptıkları prospektif, kontrollü ve randomize çalışmalarında konvansiyonel skleroterapiyle, doku yapıştı-

cı N-butyl-2-cyanoacrylate injeksiyonu yaptıkları Child C hastaları, ilk kanamanın durdurulması açısından karşılaştırmışlar ve cyanoacrylate injeksiyonunu daha üstün bulmuşlardır (30). Mide varislerinin tedavisinde cyanoacrylate injeksiyonu ve band ligasyonu kullanılmaktadır. Cyanoacrylate enjeksiyonunun mide varis kanamalarının tedavisinde daha etkili ve emniyetli olduğunu bildirmiştir (31, 32).

İsviçre'de 1969- 2002 yılları arasında özofagus varisi nedeniyle hastanede yatarak takip edilen 12281 hastanın retrospektif analizinde; varis kanamalarına bağlı 10 yıllık mortaliteerin giderek azaldığı gösterilse de bu hastaların diğer sebeplere bağlı mortalitesinin değişmediği görülmüştür. Bunun sonucunda varis kanamalarının primer ve sekonder profilaksisinde yeni tedavi stratejilerinin прогнозu iyileştirdiği düşünülmektedir (33).

Bizim çalışmamızda akut varis kanamasının tedavisinde, primer ve sekonder profilakside EBL tek başına kullanılmıştır. Gerek akut kanamaların durdurulması ve gerekse profilakside band uygulamamızın istatistiksel değerlendirilmesinde elde edilen sonuçlar; literatür verileri ile uyumlu bulunmuştur. Hastalarımızın büyük bölümünde tek uygulamada eradikasyon sağlanmıştır. Bu sonucun her bir uygulamada kullanılan band sayısındaki yükseliğe ve uygulayıcıların yeterli deneyime sahip olmalarına bağlı olduğu kanaatindeyiz. Akut kanamaların durdurulmasında elde edilen başarının gerçekleştirilmesine EBL ye ilave edilen somotostatin tedavisinin katkısının olduğu görüşündeyiz. Tedavi ya da proflaktik band uygulaması sırasında son derece düşük oranda komplikasyonla karşılaştık. Yine erken ve geç dönemde karşılaştığımız bu komplikasyonlar minör komplikasyonlardı ve medikal tedavi ile düzeldiler. Elde ettiğimiz

tekrarlayan kanama ve mortalite oranlarımız literatür verileri ile uyumlu gerçekleşti.

Sonuç olarak; EBL nin deneyimli ellerde hızlı, kolay ve güvenle uygulanabileceği, uygulamanın gerek tedavi ve gerekse profilaksi de etkin bir teknik olduğu, düşük tekrarlayan kanama oranına ve komplikasyona sahip olduğu kanaatindeyiz.

Kaynaklar

1. Boyer TD. Natural history of portal hypertension. *Clin Liver Dis* 1997; 1: 31- 44.
2. Gores GJ, Wiesner RH, Dickson ER, Zinsmeister AR, Jorgensen RA, Langworthy A. Prospective evaluation of esophageal varices in primary biliary cirrhosis: development, natural history, and influence on survival. *Gastroenterology* 1989; 96: 1552- 1559.
3. The North Italian Endoscopic Club for the study and treatment of esophageal varices. Prediction of the first variceal hemorrhage in patients with cirrhosis of the liver and esophageal varices. *N Engl J Med* 1988; 319: 983- 989.
4. Grace ND, Bhattacharya K. Pharmacologic therapy of portal hypertension and variceal hemorrhage. *Clin Liver Dis* 1997; 1: 59- 75.
5. Prandi D, Rueff B, Roche-Sicot J, Sicot C, Maillard JN, Benhamou JP, et al. Life threatening hemorrhage of the digestive tract in cirrhotic patients. *Am J Surg* 1976; 131:204- 209.
6. Brett BT, Hayes PC, Jalan R. Primary prophylaxis of variceal bleeding in cirrhosis. *Eur J Gastroenterol Hepatol* 2001; 13: 349- 358.
7. Brandenburger LA, Regenstein FG. Variceal Hemorrhage. *Curr Treat Options Gastroenterol* 2002; 5: 73- 80.
8. Garcia-Tsao G. Current management of the complications of cirrhosis and portal hypertension: variceal hemorrhage, ascites, and spontaneous bacterial peritonitis. *Gastroenterology*. 2001;120: 726-748.
9. de Franchis R. Evolving consensus in portal hypertension. Report of the Baveno IV consensus workshop on methodology of diagnosis and therapy in portal hypertension. *J Hepatol*. 2005;43:167-176; 33: 846-852.
10. Sanyal AJ, Freedman AM, Luketic VA, Purdum PP, Schiffman ML, Tisnado J, Cole PE. Transjugular intrahepatic portosystemic shunts for patients with active variceal hemorrhage unresponsive to sclerotherapy. *Gastroenterology*. 1996; 111: 138- 146.
11. Groszmann RJ, Bosch J, Grace ND, Conn HO, Garcia-Tsao G, Navasa M, et al. Hemodynamic events in a prospective randomized trial of propranolol versus placebo in the prevention of a first variceal hemorrhage. *Gastroenterology* 1990; 99: 1401- 1407.
12. Feu F, Garcia-Pagan JC, Bosch J, Luca A, Teres J, Escorsell A, Rodes J. Relation between portal pressure response to pharmacotherapy and risk of recurrent variceal hemorrhage in patients with cirrhosis. *Lancet* 1995; 346: 1056- 1059.
13. Lau JY, Chung S. Management of upper gastrointestinal haemorrhage. *J Gastroenterol Hepatol* 2000; 15 Suppl: G8- 12.
14. Laine L, Cook D. Endoscopic ligation compared with sclerotherapy for treatment of esophageal variceal bleeding: a meta-analysis. *Ann Intern Med* 1995; 123: 280- 287.
15. Graham DY, Smith JL. The course of patients after variceal hemorrhage. *Gastroenterology* 1981; 80: 800- 809.
16. Paquet KJ. Prophylactic endoscopic sclerosing treatment of the esophageal wall in varices a prospective controlled randomized trial. *Endoscopy* 1982; 14: 4- 5.
17. Crafoord C, Frenckner P (1939) New surgical treatment of varicose veins of the esophagus. *Acta Otolaryngol (Stockholm)* 27: 422.
18. Lowe RC, Grace ND. Pharmacologic therapy for portal hypertension. *Curr Gastroenterol Rep* 2001; 3: 24- 29.
19. Khuroo MS, Khuroo NS, Farahat KLC, Khuroo YS, Sofi AA, Dahab ST. Meta-analysis: endoscopic variceal ligation for primary prophylaxis of oesophageal variceal bleeding. *Aliment Pharmacol Ther* 2005; 21: 347- 361.
20. Sarin SK, Wadhawan M, Gupta R, Shahi H. Evaluation of endoscopic variceal ligation (EVL) versus propranolol plus isosorbide mononitrate/nadolol (ISMN) in the prevention of variceal rebleeding: comparison of cirrhotic and noncirrhotic patients. *Dig Dis Sci* 2005; 50: 1538- 1547.
21. Lo GH, Chen WC, Chen MH, Hsu PI, Lin CK, Tsai WL, Lai KH. Banding ligation versus nadolol and isosorbide mononitrate for the prevention of esophageal variceal rebleeding. *Gastroenterology* 2002; 123: 728- 734.
22. McKiernan PJ. Treatment of variceal bleeding. *Gastrointest Endosc Clin N Am* 2001; 11: 789- 812.

23. Palazon JM, Such J, Sanchez-Paya J, Company L, de Madaria E et al. A comparison of two different dosages of somatostatin combined with sclerotherapy for the treatment of acute esophageal variceal bleeding: a prospective randomized trial. *Rev Esp Enferm Dig* 2006; 98: 249- 254.
24. Pagliaro L, D'Amico G, Pasta L, et al. Portal hypertension in cirrhosis: natural history. In: Bosch J, Groszmann R, editors. *Portal hypertension, pathophysiology and treatment*. Oxford: Blackwell; 1994. pp. 72-92.
25. de Franchis R, Pascal JP, Ancona E, et al. Definitions, methodology and therapeutic strategies in portal hypertension. *J Hepatol* 1992; 15: 256-261
26. Romero G, Kravetz D, Argonz J, Vulcano C, suarez et al. Comparative study between nadolol and 5-isosorbide mononitrate vs. endoscopic band ligation plus sclerotherapy in the prevention of variceal rebleeding in cirrhotic patients: a randomized controlled trial. *Aliment Pharmacol Ther* 2006; 24: 601- 611.
27. Ferguson JW, Hayes PC. Transjugular intrahepatic portosystemic shunt in the prevention of rebleeding in oesophageal varices. *Eur J Gastroenterol Hepatol* 2006; 18: 1167- 1171.
28. Woods KL, Qureshi WA. Long-term endoscopic management of variceal bleeding. *Gastrointest Endosc Clin N Am* 1999; 9: 253- 270.
29. Schmitz RJ, Sharma P, Badr AS, Qamar MT, Weston AP. Incidence and management of esophageal stricture formation, ulcer bleeding, perforation and massive hematoma formation from sclerotherapy versus band ligation. *Am J Gastroenterol* 2001; 96: 437- 441.
30. Maluf-Filho F, Sakai P, Ishioka S, Matuguma SE. Endoscopic sclerosis versus cyanoacrlate endoscopic injection for the first episode of variceal bleeding: a prospective, controlled, and randomized study in Child-Pugh class C patients. *Endoscopy* 2001; 33: 421- 427.
31. Lo GH, Lai KH, Cheng JS, Chen MH, Chiang HT. A prospective, randomized trial of butyl cyanoacrylate injection versus band ligation in the management of bleeding gastric varices. *Hepatology* 2001; 33: 1060- 1064.
32. Radha K, Dhiman, Yogesh Chawla, Sameer Taneja, Rakesh Biswas, Tilak R, Sharma, Jang B, Dilawari. Endoscopic Sclerotherapy of Gastric Variceal. Bleeding with N-Butyl-2-Cyanoacrylate. *J Clin Gastroenterol* 2002; 35(3):222-227.
33. Stokkeland K, Brandt L, Ekbom A, Hultcrantz R. Improved prognosis for patients hospitalized with esophageal varices in Sweden 1969-2002. *Hepatology* 2006; 43: 500- 505.